

ДОПЪЛНИТЕЛНО РЕШЕНИЕ

№ 7078

гр. София, 20.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 6 състав,
в закрито заседание на 20.11.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Боряна Бороджиева

като разгледа дело номер **245** по описа за **2017** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

производството е по реда на чл.176 от Административно процесуалния кодекс (АПК).

С определение № 8878 от 16.10.2023 г., постановено по адм. дело № 9653/2023 г. на АССГ, X. касационен състав, първоинстанционното дело е върнато на първоинстанционният съд за произнасяне по включено в касационната жалба на А. Л. З. - ищец, депозирана чрез процесуалния му представител адв. А. Ж. от САК, с искане за допълване на решение № 4625/10.07.2023 г., постановено по адм. д. №245/2017 г. по описа на АССГ, Първо отделение, 6-и състав.

В касационната жалба се сочи, че в обжалваното решение липсва произнасяне по: 1. Претенциите, включени в цената на иска от 70 000 лв. за причинени вреди, изразяващи се в тежки увреждания на здравето на ищеца – белия дроб от усложнения на туберкулоза и причинените от това болки и страдания от незаконосъобразни действия и бездействия на ответника по поддържане на нечовешки, нехуманни, лоши и вредни хигиенни и битови условия и нездравословно хранене и режим в следствения арест в [населено място] и Затвора – [населено място], довели до тежък рецидив на ТБК; 2. Претенции, включени в цената на иска от 110 000 лв. за причинените по вина на ответника болки и страдания, вследствие на забавени действия и бездействия, довели до застрашаване на живота и здравето на ищеца. В тази връзка се сочи, че липсва произнасяне по сочените незаконосъобразни действия и бездействия, изразяващи се в неосигуряване на медицинско оборудване и медикаменти за лечение на туберкулоза в тежка форма и неправилно проведеното лечение с неподходящи медикаменти от неквалифицирани доктори към Софийски

централен затвор, довели до животозастрашаващо състояние на ищеца.

Ответникът - Министерство на правосъдието, чрез процесуалния си представител, юрк. М., в писмен отговор, вх. № 34310/28.09.2023 г., е посочил, че е неоснователно искането за допълване на решението, тъй като съдът се е произнесъл по предявените претенции.

Съдът намери искането за допустимо, подадено в едномесечния срок, с касационната жалба.

Разгледано по същество искането е неоснователно.

Съгласно чл.176, ал.1 от АПК, съдът постановява допълнително решение, когато не се е произнесъл по цялото оспорване.

По "жалба с включена искова молба", подадена от А. Л. З., ЕГН: [ЕГН], с вх.№ 31213/05.12.2016 г. по описа на АССГ, съдържаща шест отделни искиви молби, описани от т.І до т. VI, е образувано адм. дело № 11959/2016 г. по описа на АССГ /л.6/. С определени № 129/06.01.2017 г. по адм. дело № 11959/2016 г. по описа на АССГ, Първо отделение, 42-ри състав, съдът разделя производството и докладва на председателя на АССГ исковите претенции по т. II, т. III, т. IV, т. V, т. VI /л.5/.

След автоматично разпределение, по т. II от "жалба с включена искова молба" с вх.№ 31213/05.12.2016 г., е образувано адм. дело № 245/2017 г./л.2 и л.3/. Ето защо, възражението на жалбоподателя срещу посочения с определение от 27.03.2017 г. предмет на спора само по т. II от „жалба с включена искова молба“ с вх. № 31213/05.12.2016 г. е неоснователно.

Видно от т. II на "жалба с включена искова молба" с вх.№ 31213/05.12.2016 г. /л.12/, ищецът първоначално претендира обезщетение в размер на 180 000 лева от Главна дирекция „Изпълнение на наказанията“ за претърпени вреди от „медицинско безхаберие“ по време на престоя му в затворническата болница при СЦЗ, в периода от 02.02.2008 г. до 10.10.2008 г., вследствие на което получил пневмофтизиатрично заболяване - ТБК на двата бели дроба.

Съдът е указал на ищеца многократно да уточни исковата си претенция с определение от 27.03.2017 г., с разпореждане от 18.11.2017 г. и разпореждане от 17.08.2020 г., като уточни основанието – административен акт, действие или бездействие на административен орган, характера на вредите – имуществени и/или неимуществени и надлежния ответник, вследствие на което с „възражение и поредно уточнение на исковата молба“, вх. № 39456/15.12.2020 г. /л.167/, ищецът посочва, че исковата претенция следва да бъде разглеждана единствено срещу ответника Министерство на правосъдието. По отношение на периода, като начална и крайна дата е посочил, че се касае за два периода, първият за времето от 03.01.2003 г. до 03.02.2009 г. – датата на изписване от СБАЛЛС – С., в която умишлено бил държан до максимално тежко увреждане на здравословното му състояние, вследствие на проведено неправилно лечение, а вторият – от 04.02.2009 г., датата на постъпване в С. „Св. С.“ – [населено място] ЕАД – Клиника по белодробна туберкулоза, до 08.09.2020 г., като посочените вреди са вследствие на условията и лекарствата, с които е лекуван, довели до животозастрашаващото му състояние. Претендираното обезщетение за първия период е посочил в размер на 70 000 лева, ведно със законната лихва – от датата на завеждане на исковата молба до окончателното изплащане на сумата, а за втория период – сума в размер на 110 000 лева, ведно със законната лихва – от датата на завеждане на исковата молба до окончателното изплащане на сумата.

От изложеното е видно, че противно на изложеното в касационната жалба, съдът се е

произнесъл по исковите претенции, съобразявайки направеното последно уточнение на исковата молба от 15.12.2020 г. – л.167-169 по делото.

Видно от уточнителната молба от 15.12.2020 г., исковата претенция по т.1 не касае страдания от незаконосъобразни действия и бездействия на ответника, породени от поддържане на нечовешки, нехуманни, лоши и вредни хигиенни и битови условия и нездравословно хранене и режим в следствения арест в [населено място] и Затвора – [населено място], довели до тежък рецидив на ТБК, както се твърди в жалбата, а престоя на ищеца в СБАЛЛС – С., в която умишлено бил държан до максимално тежко увреждане на здравословното му състояние, вследствие на проведено неправилно лечение в периода от 03.01.2003 г. до 03.02.2009 г. Исковата претенция в тази част е за 70 000 лв.

По второто възражение за липса на произнасяне за настъпили вреди, вследствие на незаконосъобразни действия и бездействия на ответника, изразяващи се в неосигуряване на медицинско оборудване и медикаменти за лечение на туберкулоза в тежка форма и неправилно проведеното лечение с неподходящи медикаменти от „неквалифицирани доктори“ към Софийски централен затвор, довели до животозастрашаващо състояние на ищеца, противно на твърденията в жалбата, видно от постановеното по адм. дело №245/2017 г. решение № 4625/10.07.2023 г., съдът се е произнесъл по така предявената искова претенция в размер на 110 000 лв. за исков период от от 04.02.2009 г. до 08.09.2020 г.

Видно от диспозитива на решението съдът "отхвърля исковите на А. Л. З., ЕГН [ЕГН], срещу Министерство на правосъдието за присъждане на обезщетение за вреди за здравето му от неправилно лечение в размер на 70 000 лв. за периода от 03.01.2003 г. до 03.02.2009 г. и 110 000 лв. за периода от 04.02.2009 г. до 08.09.2020 г. в размер на 110 000 лв., ведно със законната лихва – от датата на завеждане на исковата молба до окончателното изплащане на сумата".

От извършената проверка съдът констатира, че както в мотивите, така и в диспозитива, се е произнесъл по последното уточнените на исковата молба с двете претенции и не е налице основание за допълване на решението.

Предвид изложеното и на основание чл. 176, ал.2 от АПК, Административен съд София-град, Първо отделение, 6 състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на А. Л. З. за допълване на решение № 4625/10.07.2023 г., постановено по адм. д. №245/2017 г. по описа на АССГ, Първо отделение, 6-и състав.

Решението може да се обжалва пред тричленен състав на АССГ в 14-дневен срок от съобщаването му.

СЪДИЯ: